

เมื่อพุทธมีอายุย่างเข้าปีที่ ๗ ญาติที่ปกครองดูแลหนังสือได้แล้ว จึงพาไปฝากเรียนหนังสือที่โรงเรียนประชาบาลวัดไพ

พุทธเดินไปโรงเรียนทุกวัน มีความพยายามในการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงประถมศึกษาปีที่ ๖ จนสำเร็จได้ ไม่ได้ทำให้ผู้ปกครองต้องเหน็ดเหนื่อยในการอบรมดูแลมากนัก

เด็กดี ไม่ทำให้ผู้ใหญ่หนักใจ

เด็กที่ทำให้ผู้ใหญ่หนักใจ ไม่ใช่เด็กดี

ภาคอีสาน หรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคสามแฉกมากที่สุด ผมไม่มีสถิติหรอก แต่ผมรู้ดี เพราะเคยหลายปีติดๆ พบว่าสามแฉกเพื่อนกันส่วนใหญ่เป็นเด็กภาคอีสาน ภาคอีสานนะมีมากที่สุด

ทั้งสองภาคมีเด็กบวชเณรมากที่สุด เพราะมีปัญหาได้บวชเณรอยู่นาน เหตุที่บวชก็เพราะครอบครัวมีปัญหาด้าน

ก็คือ จนนั่นเอง พ่อแม่ไม่มีสตางค์ส่งเรียน บวชแล้วได้เรี

พุทธ อินทรหาเรียนจบชั้น ป. ๖ แล้ว ปวารณาจะ
ภายใต้ร่มโพธิ์ร่มธรรมดีกว่าอยู่ในร่มเงาของทางโลก ชีวิตมร
ยากลำบาก มีแต่ความวุ่นวายและว่าเหว่เป็นพื้น

พุทธได้ขอร้องให้ญาติผู้ปกครองช่วยพาไปวัดให้หน่อย
จึงพาไปที่วัดอินทรสวรรณ ซึ่งตั้งอยู่ภายในหมู่บ้านโคกท
อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร

การบวชเป็นสามเณรครั้งนั้น มีท่านพระครูวิบูลย์
อำเภอสว่างแดนดินในสมัยนั้น เป็นพระอุปัชฌาย์ และมี
เป็นพระบรรพชาจารย์

ขณะนั้นเป็นพุทธศักราช ๒๔๗๔

ภายหลังบวชแล้ว สามเณรพุทธได้ย้ายมาอยู่จำพ
โพธิภูมิไพโรจน์ เพื่อประโยชน์ในการรับการอบรมสั่งสอน
